

KANTONALNI SUD U TUZLI

Broj: R-72/02

Tuzla, 04.06.2002. godine

Kantonalni sud u Tuzli po sudiji Jezdić Tenzili, kao sudiji pojedincu, odlučujući po zahtjevu predlagača INKOMETAL AG, Oerlikonerstrasse 7, 8057 Zürich, Švajcarska, zastupan po punomoćniku Arnautović Enveru, advokatu iz Tuzle, protiv protivnika predlagača Koksno Hemijski Kombinat d.d. Lukavac, Željeznička ulica broj 1, zastupan po punomoćniku Žilić Ahmedu, advokatu iz Sarajeva, Ul. Fra Anđela Zvizdovića 1, radi priznanja strane arbitražne odluke, donio je dana 04.06.2002. godine slijedeće

R J E Š E N J E

Priznaje se Arbitražna odluka slučaj broj: 11026/DK od 06.03.2002. godine, Međunarodne trgovinske komore u Parizu - Međunarodnog arbitražnog suda sa sjedištem u Beču, kojom je tuženik Koksno Hemijski Kombinat d.d., Željeznička ulica 1, 75300 Lukavac, Bosna i Hercegovina obavezan da plati tužitelju INKOMETAL AG, Oerlikonerstrasse 7, CH-8057 Zürich, Švajcarska slijedeće iznose:

1. Iznos od EUR 2.688.632,46 (DEM 5.258.508,04) sa 5% kamate, i to na iznos od EUR 755.290,17 (DEM 1.477.219,18) od 18.05.1999. godine, te na iznos od EUR 1.858.871,22 (DEM 3.635.636,12) od 01.03.2001. godine pa sve do potpune isplate.
2. Iznos od CHF 1.374.895,74 sa kamatom od 5% počev od 21.08.2000. godine, pa sve do isplate i
3. Troškove arbitražnog postupka, i to
 - 3.1. iznos od CHF 127.356,00, kao i
 - 3.2. iznos od USD 172.500,00 (75% troškova za postupak koji je odredio Međunarodni arbitražni sud u iznosu od USD 230.000,00)

i to u roku od 15 dana nakon dostavljanja arbitražne odluke tuženiku.

Višak zahtjeva za plaćanje daljih DEM 2.451.054,01, kao i višak zahtjeva koji se odnosi na kamate u visini od 12% od odgovarajućih datuma dospijeca kamate odbija se.

O b r a z l o ž e n j e

Punomoćnik predlagača podnio je ovom sudu 12.04.2002 godine zahtjev radi priznanja strane arbitražne odluke – slučaj broj: 11026/DK od 06.03.2002. godine donesene od strane Međunarodne trgovinske komore u Parizu, Međunarodnog arbitražnog suda sa sjedištem u Beču. U zahtjevu je naveo da je protivnik predlagača, naprijed navedenom arbitražnom odlukom, kao tuženik obavezan da isplati

predlagaču, kao tužitelju, iznose navedene u toj arbitražnoj odluci, te da on nije dobrovoljno izvršio obaveze iz pomenute arbitražne odluke u paricionom roku.

Pismenim podneskom od 09.05.2002. godine protivnik predlagača je osporio zahtjev predlagača i predložio da se odbije priznanje i izvršenje naprijed navedene arbitražne odluke, ne sporeći da je arbitražnu odluku zaprimio 17.03.2002. godine i da po istoj nije dobrovoljno postupio.

Prijedlog predlagača je osnovan.

Uvidom u propisno ovjeren izvornik ugovora o zakupu od 29. decembra 1997. godine i njegov ovjeren prevod na naš jezik, ovaj sud je utvrdio da je protivnik predlagača kao zakupodavac zaključio ugovor o zakupu zemljišta, proizvodnog i skladišnog prostora sa mašinskom i tehnološkom opremom i rezervnim dijelovima locaran u Lukavcu, ulica Željeznička broj 1, odnosno Fabrika anhidrida maleinske kiseline, za razdoblje od 5 godina sa Chellit Trade AG, Mellingerstr. 1, 5402 Baden, Švajcarska, kao zakupoprimec, te da je članom 30. tog ugovora predvidio rješavanje sporova koji se ne riješe sporazumno između strana, da rješava tročlano vijeće Međunarodne trgovačke komore čije je sjedište Arbitražnog suda u Beču, s tim da svaka strana imenuje svog arbitra. U ostalom dijelu postupak se sprovodi saglasno arbitražnoj uredbi. Na arbitražni postupak se supsidijarno primjenjuje procesno austrijsko pravo, a na ugovor se primjenjuje austrijsko materijalno pravo.

Uvidom u propisno ovjeren sporazum između Konkursnog ureda Okruga Baden i Inkometal AG Zürich u predmetu Chellit Trade AG u likvidaciji od 02.05.2000. godine i njegov ovjeren prevod na naš jezik, ovaj sud je utvrdio da je Konkursni ured prodao konačno i neopozivo firmi Inkometal AG Zürich sva potraživanja koja proizilaze iz zaključenog ugovora o zakupu od 29.12.1997. godine između stečajnog dužnika i KHK i /ili koja stoji u vezi sa ovim ugovorom, a koji je predlagač u ovoj pravnoj stvari.

Uvidom u propisno ovjeren izvornik arbitražne odluke Međunarodne trgovinske komore, Međunarodnog arbitražnog suda sa sjedištem u Beču slučaj broj: 11026/DK od 06.03.2002. godine i njen ovjeren prevod na naš jezik, te potvrdu generalnog sekretara Međunarodnog arbitražnog suda, Međunarodne trgovinske komore od 22.05.2002. godine i njen ovjeren prevod na naš jezik, ovaj sud je utvrdio da je pomenuta arbitražna odluka konačna dana 06.03.2002. godine. Nadalje, utvrdio je da je protivniku predlagača omogućeno da učestvuje u sastavu tročlanog vijeća Međunarodnog arbitražnog suda sa sjedištem u Beču, što je on i iskoristio predloživši imenovanje arbitra Prof. Dr. Jakše Barbić, da mu je bilo omogućeno da učestvuje u arbitražnom postupku, što je on propustio da iskoristi u cjelosti (nije pristupio na usmeno ročište za glavnu raspravu dana 12.10.2001. godine na koje je uredno bio pozvan i propustio je da se u toku arbitražnog postupka pismeno detaljno izjasni o tužbenim zahtjevima tužitelja, a prilagao je svojim podnescima priloge koji najvećim dijelom nisu bili prevedeni na njemački jezik na kome se postupak vodio), te da je arbitražna odluka donijeta u skladu sa Pravilnikom Arbitražnog suda Međunarodne trgovinske komore, kako je to i ugovoreno članom 30. naprijed navedenog ugovora o zakupu.

U konkretnom slučaju ima se primijeniti Konvencija o priznanju i izvršenju inozemnih arbitražnih odluka (Njujorška konvencija 1958.) donesena 10.06.1958.

godine u Njujorku, jer se radi o zahtjevu za priznanje arbitražne odluke između pravnih osoba donesene na teritoriji druge države, a ne države u kojoj se traži priznanje odluke, koja je ratificirana Zakonom Skupštine SFRJ od 01.10.1981. godine, Zakonom o ratifikaciji Konvencije o priznanju i izvršenju inozemnih arbitražnih odluka ("Službeni list SFRJ - Međunarodni ugovori" broj 11/1981), a koja se ima primijeniti od strane Bosne i Hercegovine shodno članu 34. Bečke konvencije o sukcesiji država prema Ugovorima od 23.08.1978. godine, koju je potpisala Bosna i Hercegovina 22. jula 1993. godine ("Službeni list R BiH" 25/93).

Kako je predlagač uz zahtjev za priznanje arbitražne odluke podnio propisno ovjeren izvornik konačne arbitražne odluke broj: 11026/DK od 06.03.2002. godine i njen prevod na naš jezik, te propisno ovjeren izvornik arbitražne klauzule unesene u ugovor o zakupu od 29.12.1997. godine i njen prevod na naš jezik, time je postupio u skladu sa članom IV Konvencije o priznanju i izvršenju inozemnih arbitražnih odluka (Njujorška konvencija 1958), a protivnik predlagača nije dostavio dokaze da postoje smetnje iz člana V, tačka 1, niti postoje smetnje iz člana V, tačka 2. iste konvencije na koje pazi ovaj sud po službenoj dužnosti, to je ovaj sud udovoljio zahtjevu predlagača za priznanje naprijed navedene arbitražne odluke kao u izreci ovog rješenja na osnovu člana 101. Zakona o rješavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja u određenim odnosima ("Službeni list SFRJ" broj: 43/82 i 72/82) koji je preuzet kao republički zakon ("Službeni list R BiH" broj 2/92), a primjenjuje se na osnovu odredbe člana 496. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine F BiH" broj 42/98) i na osnovu odredbe člana 32. tačka 11. Zakona o sudovima ("Službene novine TPK" broj: 3/96, 7/96, 2/97 i 9/97, te ("Službene novine TK" broj: 7/99, 13/99 i 8/00).

Imajući u vidu naprijed izloženo neprihvatljiv je prigovor protivnika predlagača da je na konkretnu arbitražnu odluku bilo potrebno primijeniti odredbe Pravilnika o građanskom postupku Privredne komore Austrije, a ne Pravilnik Arbitražnog suda Međunarodne trgovinske komore.

Takođe, neprihvatljive su tvrdnje protivnika predlagača da namjerava da vodi postupak sudskog osporavanja arbitražne odluke, da se prede Kantonalnim sudom u Tuzli vodi spor pod brojem Ps-283/00 između protivnika predlagača i Chellit BiH, te da su pred nadležnim vlastima u Švajcarskoj podnešeni zahtjevi za prispitivanje činejnica vezanih za niz nezakonitosti tokom stečajnog postupka firme Chellit AG iz Badena, jer one ne predstavljaju osnovane prigovore za odbijanje zahtjeva predlagača za priznanje navedene arbitražne odluke u smislu člana V Njujorške konvencije. Naime, same te tvrdnje s obzirom na stanje spisa nisu dovoljne da bi sud odbio zahtjev predlagača za priznanje arbitražne odluke jer je odluka konačna, protekao je dobrovoljni rok za ispunjenje obaveza (sam protivnik predlagača tvrdi da je arbitražnu odluku zaprimio 17.03.2002. godine, a prijedlog za priznanje podnešen 12.04.2002. godine).

POUKA. Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba
u roku od 15 dana Vrhovnom sudu FBiH
Sarajevo, putem ovog suda.

SUDIJA

Jezdić Tenzila

